

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 7.

 I kwietnia 1921.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
10. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 lutego 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiatach Rypińskim i Sierpeckim w okręgu sądu okręgowego w Płocku	116
11. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Mińsko-Mazowieckim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie	117
12. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiatach Łowickim i Skierniewickim w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu	117
13. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Sokołowskim w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.	118

OKÓLNIKI:

Okólnik № 352/S. A./21 w sprawie stosowania ustawy o uposażeniu z dnia 13.VII.1920 r.	118
Okólnik № 357/S. A./21 w przedmiocie dołączania do wniosków o wyjednanie dodatkowych kredytów na remont, opinii rządowych organów technicznych o konieczności remontu i kosztorysu odnośnych robót	119

Okólnik № 359/S. A./21 w sprawie stosowania okólnika Min. Skarbu z 15.XII.1920 r. L. 66:55' (Okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości z 22.XII.1920 r. № 325/A/20) w przedmiocie pozgonnego.	120
Okólnik № 360/B. R./21 w przedmiocie wypłaty pośmiertnego . . .	120
Okólnik № 361/B. R./21 w przedmiocie udzielenia funkcjonariuszom państwowym zapomóg na wpisowe w drugim półroczu roku szkolnego 1920/1921.	121
Okólnik № 362/S. A./21 w przedmiocie stosowania ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. Dz. P. P. P. № 59 poz. 357, normującej stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej	122
Okólnik № 363/P. K /21 dotyczący ustawy z 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim	123

ZAWIADOMIENIA:

Lista znawców zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie dla oszacowania przedmiotów i gruntów, mogących ulec wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych i dróg wodnych, jakoteż do oznaczania wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych.	128
Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości	128

ADWOKATURA:

a) Okrąg Izby Adwokackiej w Lublinie	129
b) Okrąg Izby Adwokackiej w Krakowie	129
c) Okrąg Izby Adwokackiej we Lwowie	130
d) Okrąg Izby Adwokackiej w Samborze	130

DZIAŁ URZĘDOWY.

10.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 24-go lutego 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiatach Rypińskim i Sierpeckim w okręgu sądu okręgowego w Płocku.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Płocku co następuje:

§ 1. Znoszą się sądy pokoju w Dobrzyniu, Skrwilnie, Radzynku oraz Gujsku.

§ 2. Tworzy się na terytorjum powiatu Rypińskiego dwa sądy pokoju, a mianowicie:

- „Sąd pokoju I-go okręgu w Rypinie”, obejmujący gminy: Chrostkowo, Żale, Gujsk, Pręczki, Okalewo, Rogowo, Szczutowo, Czermin i Skrwilno;
- „Sąd pokoju II-go okręgu w Rypinie”, obejmujący miasto Rypin oraz gminy: Wapielsk, Dzierżno, Dobrzyń nad Drwęcą, Osiek pod Brodnicą, Płonne, Sokołowo i Starorypin.

§ 3. Znosi się sąd pokoju w Raciążu i włącza się gminy: Raciąż, Gutkowo i Koziebrody do właściwości sądu pokoju w Sierpcu, zaś gminę Gradzianowo do właściwości sądu pokoju w Bieżuniu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1-ym maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

11.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 5-go marca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Mińsko Mazowieckim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Warszawie co następuje:

§ 1. Znosi się sąd pokoju okręgu miejskiego i wiejskiego w Mińsku Mazowieckim.

§ 2. Tworzy się „Sąd pokoju w Mińsku Mazowieckim”, obejmującym miasto i gminę Mińsk oraz gminy: Cegłów, Siennice, Kołbiel, Gliniankę i Dębe Wielkie; wyłącza się z właściwości sądu pokoju w Otwocku gminę Dębe Wielkie.

§ 3. Znosi się sąd pokoju w Jakubowie.

§ 4. Tworzy się „Sąd Pokoju w Kaluszyńcu”, obejmujący miasto Kaluszyń oraz gminy Chróścice, Jakubów, Ładzyń, Stanisławów i Rudzienko.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1-ym maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

12.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiatach Łowickim i Skierniewickim w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu co następuje:

§ 1. Znoszą się sądy pokoju w Bolimowie, Łyszkowicach oraz sąd pokoju okręgu wiejskiego w Łowiczu.

§ 2. Tworzą się na terytorjum powiatu Łowickiego dwa sądy pokoju, a mianowicie:

- a) „Sąd pokoju I-go okręgu w Łowiczu”, obejmujący miasto Łowicz oraz gminy: Jeziorko, Kompinę i Bąków,
- b) „Sąd pokoju II-go okręgu w Łowiczu”, obejmujący gminy: Nieborów, Bolimów, Łyszkowice, Dąbkowice, Lubianków i Bielawy.

§ 3. Znosi się sąd pokoju w Paplinie, oraz sądy pokoju okręgu miejskiego i wiejskiego w Skierniewicach.

§ 4. Tworzą się na terytorjum powiatu Skierniewickiego dwa sądy pokoju, a mianowicie:

- a) „Sąd pokoju I-go okręgu w Skierniewicach”, obejmujący miasto Skierniewice oraz gminy Skierniewkę, Słupię i Głuchów,
- b) „Sąd pokoju II-go okręgu w Skierniewicach”, obejmujący gminy: Dębową Górę, Doleck, Kowiesy, Karabiewice i Grzymkowice.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1921 roku.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

13.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 7-go marca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Sokolowskim w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach co następuje:

§ 1. Znosi się sąd pokoju w Przeździecku i włącza jego terytorjum do właściwości sądu pokoju w Sokolowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1-yg maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 352/S. A./21

w sprawie

stosowania ustawy o uposażeniu z dnia 13/VII. 1920 r.

Prezydjum Rady Ministrów po porozumieniu się z Min. Skarbu oznajmiło pismem z dnia 8/2 1921 r. № 21883 co następuje:

„1) Ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. № 65 poz. 429 wyłącza od uwzględnienia przy wymiarze dodatku drożyznianego

dzieci funkcjonarjusza państwowego, które same się utrzymują. Wprawdzie ustawa ta nie wyjaśnia kwestji, kiedy należy uważać dziecko funkcjonarjusza, jako samo się utrzymujące, jednakże z ducha ustawy wynika, że dziecko funkcjonarjusza, odbywające służbę wojskową, a więc czerpiące swe utrzymanie ze Skarbu Państwa nie powinno być uwzględniane przy wymiarze dodatku drożyznianego bez względu na to, czy to zaopatrzenie, jakie otrzymuje dziecko w czasie służby wojskowej wystarcza na zaspokojenie wszystkich jego potrzeb, czy też nie.

- 2) Dzieci funkcjonarjuszków państwowych, powyżej lat 18, które musiały przerwać studia w zakładach naukowych, gdyż chwilowo zakłady te z powodu stosunków wojną wywołanych nie zostały dotychczas otwarte, uwzględnić należy przy zaliczaniu funkcjonarjusza do grupy rodzinnej, pod warunkiem przedstawienia odpowiedniego zaświadczenia ze strony dyrekcji odnośnego zakładu oraz złożenia przez funkcjonarjusza deklaracji, że dziecko to nie pozostaje w służbie państwowej ani wojskowej, względnie nie utrzymuje się samo.
 - 3) Co do kwestji, czy przy obliczaniu dodatku drożyznianego mogą być uwzględniane żony, które pobierają emerytury lub pensje wdowie, to jeżeli wdowa po urzędniku państwowym wychodzi powtórnie za mąż, za urzędnika państwowego, w takim razie traci pensję wdowią, więc nic nie stoi na przeszkodzie uwzględnianiu jej przy obliczaniu dodatku drożyznianego dla męża. Jeżeli zaś była urzędniczką, emerytką jest żoną urzędnika w czynnej służbie, natenczas otrzymując ze Skarbu Państwa emeryturę wraz z dodatkami drożyznianymi, ze stanowiska tego Skarbu nie może być traktowana jako pozostająca na utrzymaniu męża”.
- O tem zawiadamiam Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów.

Warszawa, dn. 1 marca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 357/S. A./21

w przedmiocie

dołączania do wniosków o wyjednanie dodatkowych kredytów na remont, opinii rządowych organów technicznych o konieczności remontu i kosztorysu odnośnych robót.

Do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych w b. zaborze rosyjskim.

Przedstawiając wnioski o wyjednanie dodatkowych kredytów na remont Panowie Prezesi zechcą zawsze dołączać opinię rządowych organów technicznych w przedmiocie konieczności remontu i kosztorysu odnośnych robót.

Warszawa, dnia 3 marca 1921 roku.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 359/S. A./21

w sprawie

stosowania okólnika Min. Skarbu z 15.XII.1920. L. 66355 (okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości z 22.XII.1920 r. № 325/A/20) w przedmiocie pozgonnego.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w b. zaborze rosyjskim i austriackim.

Ministerstwo Skarbu oznajmiło pismem z dnia 21.II.1921 r. L. 440 Em. co następuje:

„Uzupełniając okólnik z 15 grudnia 1920 r. L. 66355 w sprawie pozgonnego oznajmia Ministerstwo Skarbu, że podany tam wymiar pozgonnego t. zn. branie za podstawę uposażenia przyznanego ustawami 13 lipca 1920 r. Dz. U. № 65, należy stosować w wypadkach śmierci tych funkcjonariuszy, którzy otrzymywali już pobory na mocy tych ustaw, względnie do takich poborów nabyli prawa, a więc do wszystkich tych funkcjonariuszów, którzy zmarli w czynnej służbie po dniu 1 lipca 1920 r.

Przytem zaznacza się, że wobec postanowień art. 13, 32 i 46 tymczasowych przepisów służbowych „pozgonne” nie należy się rodzicom po urzędnikach i funkcjonariuszach pozaetatowych (a tembardziej pracownikach kontraktowych”).

Warszawa, dnia 15 marca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

OKÓLNIK № 360/B. R./21

w przedmiocie

wyплаты pośmiertnego.

Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia wszystkie władze asygnujące Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa, że wedle okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 14 marca 1921 r. № 3250/D. B. kredyt na pośmiertne dla urzędników i funkcjonariuszów państwowych, tudzież osób wojskowych ze-środkowany będzie poczynając od 1 stycznia 1921 roku w dziale 4 budżetu Ministerstwa Skarbu — § 4 „Pośmiertne”.

Celem umożliwienia wypłat pośmiertnego został otwarty na razie w Centralnej Kasie Państwowej w Warszawie kredyt w sumie 500.000 mk., który ma służyć na pokrycie odnośnych wydatków tak Zarządu Centralnego Ministerstwa Sprawiedliwości jak i podwładnych mu urzędów na obszarze b. zaboru rosyjskiego. Dotychczasowa kompetencja do asygnowania pośmiertnego na obszarze b. zaboru austriackiego nie ulega żadnej zmianie przyczem dotyczące wydatki będą zarachowywane także w b. zaborze austriackim na § 4 dz. 4 budżetu Ministerstwa Skarbu.

Wobec tego wszelkie wnioski o wypłatę pośmiertnego na terytorjum b. zaboru rosyjskiego należy wraz z odnośnymi aktami przedstawiać Ministerstwu Sprawiedliwości celem asygnowania przypadającej należności.

Warszawa, dn. 21 marca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

OKÓLNIK № 361/B. R./21

w przedmiocie

udzielenia funkcjonariuszom państwowym zapomóg na wpisowe w drugim półroczu roku szkolnego 1920/21.

Zawiadamiam wszystkie władze asygnujące Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa w całym Państwie, że w wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dn. 7 marca 1921 r., którą przedłużono na drugie półrocze roku szkolnego 1920/21 moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 27 września 1920 r. w sprawie wpisowego za dzieci funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dn. 15 marca r. b. № 4877 D. B. prosi o stosowanie przy udzielaniu zapomóg na wpisowe następujących zasad:

- 1) funkcjonariusze państwowi pragnący skorzystać z powołanej wyżej uchwały Rady Ministrów, winni składać w drodze służbowej do swych przełożonych władz asygnujących odpowiednie podanie z załączeniem zaświadczenia Dyrekcji prywatnej średniej szkoły ogólnokształcącej względnie zawodowej, do której ich dzieci uczęszczają, oraz oświadczenia, iż nie są w możności pokryć z własnych dochodów wpisowego (czesnego) za dzieci;
- 2) w podaniu winien petent zaznaczyć, czy Zarząd odnośnej szkoły prywatnej udzielił jego dziecku w II-ym półroczu 1920/21 r. szk. ulgi w opłacie wpisowego (czesnego) i w jakiej wysokości, jak również czy dziecko korzysta z przeznaczonego na opłacenie wpisowego (czesnego) stypendjum, a jeżeli tak, kto i w jakiej wysokości stypendjum udzielił;
- 3) w zaświadczeniu szkolnym winna być wskazana klasa, do której dziecko funkcjonariusza państwowego uczęszcza w II-ym półroczu r. szk. 1920/21 oraz zarówno wysokość wpisowego (czesnego) obowiązującego w tem półroczu w danej klasie, jak również kwota, do której wniesienia w II-ym półroczu r. szk. 1920/21 petent się zobowiązał;
- 4) Na podstawie złożonego podania odnośna władza asygnująca rozstrzyga czy i w jakiej wysokości petentowi ze względu na te-żoż niezamożność zapomogę ze Skarbu Państwa udzielić należy. Przyznana zapomoga nie może być większa od połowy kwoty, do której zapłacenia petent zobowiązał się w II-ym półroczu r. szk. 1920/21. Na dzieci, zwolnione przez Zarząd szkoły prywatnej w całości od opłaty wpisowego (czesnego), przypadającego na II-gie półrocze r. szk. 1920/21 funkcjonariusz państwowy zapomogi nie otrzymuje. Na dzieci, korzystające ze stypendjum udzielonych im przez instytucje prywatne na opłatę wpisowego (czesnego) funkcjonariusze państwowi otrzymują zapomogę w wysokości najwyżej połowy tej kwoty, którą po potrąceniu otrzymanego stypendjum tytułem wpisowego (czesnego) uiścić mają. Zapomogi na cel powyższy przyznane przez władze państwowe z funduszy państwowych potrąca się w całości od wysokości, przyznać się mającej na zasadzie powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów, zapomogi;
- 5) W razie wątpliwości, czy dziecko (dzieci) petenta pobiera naukę w prywatnej szkole średniej ogólnokształcącej względnie zawodowej z braku miejsc w szkołach państwowych, władza powołana

do rozstrzygnięcia podania może się odnieść do Min. W. R. i O. P. odnośnie do byłego zaboru rosyjskiego, do Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, odnośnie do b. zaboru pruskiego, względnie do Kuratora Okręgu Szkolnego we Lwowie, odnośnie do b. zaboru austriackiego. Otrzymała w tej drodze opinia jest miarodajna;

- 6) Wydatek z tytułu przyznanej zapomogi asygnować należy z zarachowaniem na § 2 poz. 2 b, odnośnych części i działów (rozdziałów) budżetowych, Centralna Kasa Państwowa oraz kasy skarbowe otrzymają polecenie honorowania odnośnych asygnacji władz resortowych, na których należy uwigocznic cel z powołaniem się na okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15 marca 1921 r. № 4877 D. B. bez względu na istnienie, względnie wysokość kredytu, otwartego w powyższej rubryce budżetowej;
- 7) Po ukończeniu II-go półrocza r. szk. 1920/21, nie później wszakże jak 1 lipca 1921 r. każde Ministerstwo (Władza Centralna) przesyła do Ministerstwa Wyzn. Rel. i Ośw. Publicz. wykaz udzielonych zapomóg w II-em półroczu r. szk. 1920/21 ze wskazaniem szkół i klas, do których uczęszczają dzieci funkcjonarjuszów państwowych.

Zaznaczając, że decydowanie o zakwalifikowaniu kandydatów ze względu na ich niezamożność zostaje przekazane władzy asygnującej na jej osobistą odpowiedzialność, proszę Panów Prezesów (Prokuratorów, Dyrektorów) o udzielenie we własnym zakresie działania zapomóg na opłacanie wpisowego (czesnego) za dzieci pobierające naukę w prywatnych szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych na wyżej wyłuszczonej zasadach, ze ścisłym zastosowaniem się do okólnika № 339/A/21, w myśl którego prawo ubiegania się o zapomogi na opłatę wpisów szkolnych przysługuje funkcjonarjuszom państwowym jedynie za te dzieci, za które mają oni prawo pobierania dodatku drożyznianego na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ustaw № 77 poz. 521).

Wykaz zapomóg, udzielonych za II-gie półrocze roku szkolnego 1920/21, przedstawić należy Ministerstwu w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach najdalej do końca czerwca 1921 r.

Warszawa, dnia 22 marca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 362/S. A/21

w przedmiocie

stosowania ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. Dz. P. P. P. № 59 poz. 357, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Do Pańów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych b. zaboru austriackiego i rosyjskiego.

Ze strony niektórych władz Zarządu Sprawiedliwości podniesiono wątpliwości przy stosowaniu ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. Dz. P. P. P. № 59 poz. 357, szczególnie w tym kierunku, czy:

- 1) wobec wejścia w życie wspomnianej ustawy i trwającego prawie aż do ostatnich czasów stanu mobilizacji wzgl. uzupełnienia do stanu wojennego, należy także przez czas trwania tego stanu

wstrzymać wypłatę poborów cywilnych wzgl. różnicy między temi poborami a poborami wojskowemi tym funkcjonarjuszom państwowym, którzy jako gażyści W. P. wstąpili do wojska przed dniem 31 grudnia 1918 r. i skutkiem pozostania po tym dniu w służbie wojskowej nabyli charakter ochotników, w myśl dekretu Wodza Naczelnego z dnia 11 grudnia 1918 r. № 330 Dz. rozp. wojsk. a w następstwie tego w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1918 r. (Monitor Polski z dnia 23 grudnia 1918 r. № 236) uznani zostali za urlopowanych w cywilnej służbie państwowej.

- 2) z uwagi na to, iż skutkiem ostatniej regulacji uposażenia dodatki 20% do 40%, przewidziane w art. 7 wspomnianej ustawy, niejednokrotnie przewyższają dodatki wypłacane z tego samego tytułu z fundusów wojskowych, nie należałoby przyznać interesowanemu funkcjonarjuszom państwowym prawa wyboru pomiędzy temi dodatkami.

Ministerstwo Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu, nie widzi powodu do odstąpienia od dotychczasowej praktyki, według której wymienionym wyżej gażydom-ochotnikom nie wypłacono różnicy między poborami cywilnymi a wojskowemi, a tylko odnośnie do tych z pomiędzy nich, którzy należą, względnie należeli do roczników, powołanych do czynnej służby w wojsku, nie znajduje przeszkody do przyznania im od chwili wejścia w życie wspomnianej ustawy różnicy między uposażeniem cywilnym a wojskowym i to tylko przez czas trwania powołania odnośnego rocznika.

W przedmiocie wypłacania cywilnym funkcjonarjuszom państwowym dodatków rodzinnych przewidzianych art. 7 wspomnianej ustawy Ministerstwo Sprawiedliwości oznajmia, że wobec kategorycznego przepisu ustawy, wykluczającego możliwość wykonywania prawa wyboru pomiędzy dodatkami z etatu cywilnego lub wojskowego, zrzeczenie się jednego dodatku, w celu uzyskania drugiego, wyższego, jest niedopuszczalne, że zatem w razie pobierania dodatku z etatu wojskowego chociażby niższego, dany funkcjonarjusz, nie może domagać się przyznania mu dodatku wyższego z etatu cywilnego.

Warszawa, dnia 21 marca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

OKÓLNIK № 363/P. K./21

dotyczący ustawy z 25 lutego 1921 w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim.

Do Urzędów wymiaru Sprawiedliwości b. dzielnicy rosyjskiej.

Ustawa z dnia 25 lutego r. b. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim, pozostająca w związku z równoczesną reformą instytucji ławników, ma na celu względy czysto praktyczne; powolność wymiaru Sprawiedliwości, mająca swe źródło w różnych przyczynach, zmusiła do szukania sposobów, któreby bez szkody dla tego wymiaru, przez uproszczenie form postępowania i usunięcie niektórych zbyt formalistycznych postanowień pozwoliły usunąć piętzące się zaległości.

Wspomniana ustawa, odchylająca w wielu punktach w imię konieczności praktycznych pierwotne linie obowiązującej ustawy postępowania karnego, obok rzeczy zasadniczych (np. dochodzenia prokuratorskie na wzór ustawodawstwa niem. z r. 1877, węg. z r. 1896 a przede wszystkim włoskiego z r. 1913 i postępowania uproszczonego — art. 845¹ — 845¹⁰ i t. p.) wprowadza nadto szereg innych postanowień, które zawierają rzeczy bądźto zupełnie nowe, bądź też modyfikują dotychczas istniejący stan prawny.

Celem ułatwienia Urzędowi wymiaru Sprawiedliwości obeznania się z nową ustawą uważam za wskazane — nie przesądzając wyników interpretacji sędziowskiej — zwrócić w najglówniejszych zarysach uwagę na niektóre myśli przewodnie noweli, uwypuklić pewne momenty, zasługujące na szczególne uwzględnienie, tudzież zapoznać Urzędy wymiaru Sprawiedliwości z niektórymi ustępami motywów ustawodawczych, które mogą mieć znaczenie przy wykładni ustawy.

Prawo materjalne.

Prawo materjalne doznaje zmiany przez art. 70 noweli. Tz. granica wartości, decydująca o kwalifikacji przestępstwa podwyższona jest 10-krotnie, zaczem w art. 547 cz. 2, 574 cz. 2, 581 cz. 3, 591 cz. 2 k. k. wynosi 10.000 mk. (500 rb. \times 2 \times 10), w art. 574 cz. 3, 581 cz. 4, 591 cz. 3 wynosi 10 mk. (50 kop. \times 2 \times 10), w art. 572 ust. 1—60 mk. (3 rb. \times 2 \times 10).

Podwyższenie grzywien i kar pieniężnych odnosi się jedynie do pozycji „oznaczonych w określonej kwocie pieniężnej”. Jeśli ustawa nie określa danej kwoty, lecz wysokość jej czyni zależną od pewnych okoliczności konkretnego przypadku (np. przy podwójnej wartości drzewa — art. 627 k. k.), wówczas zasada ust. 3 cz. 2 art. 70 nie stosuje się.

Właściwość sądu.

Nowela przynosi rozszerzenie właściwości sądów pokoju. Przy przestępstwach majątkowych decyduje w zasadzie kwota 10.000 mk. (art. 71). Sąd pokoju jest właściwy bez względu na ewentualność pozbawienia pewnych praw. Powództwo cywilne nie wpływa na kwestję właściwości (art. 69). Poszkodowany, który nie chce powierzyć sprawy o odszkodowanie sędziemu pokoju, może udać się w drodze zwykłego powództwa do sądu okręgowego, stosownie do ogólnych zasad o właściwości.

Przy ostatecznych obradach sejmowych Rząd cofnął pierwotny wniosek o skreślenie ust. 5, cz. 1, art. 2 przep. przech. do upk. z uwagi na ciągłą niepewność stosunków walutowych. Prawo przekazywania pozostało tedy nadal w mocy; stosowanie tego prawa odbywać się jednak powinno oględnie, przyczem pod uwagę wziąć należy obciążenie danego sądu pokoju, tudzież możliwość załatwienia sprawy także w postępowaniu uproszczonym. Urzędy prokuratorskie, nie spuszczać z oka interesów prawidłowego wymiaru Sprawiedliwości, szczegółowo rozważać muszą, czy w konkretnej sprawie należy przekazać sprawę sądowi pokoju, czy też skierować sprawę na drogę postępowania uproszczonego.

Dochodzenia prokuratorskie.

Dochodzenia prokuratorskie, które, jak wspomniano, znalazły wyraz w najnowszych kodyfikacjach zagranicznych, weszły do noweli z 25 lutego r. b. jako instytucja, pozostająca w ścisłym związku z ograniczeniem obligatoryjności śledztwa wstępnego (art. 544 upk. w now. red.). „Z całym naciskiem podkreślić należy, że nie chodzi tu tylko o zdjęcie pracy z bark sędziego śledczego i przeniesienie jej na inny organ (np. policję), całą

wagę położyć należy na rozprawę główną. Sędzia wyrokujący jest tym organem, który w postępowaniu w pierwszej instancji raz jeden rozpatrzyć się winien w dowodach, przemawiających za, względnie przeciw winie oskarżonego; odpaść ma wtórna praca, którą w wypadku śledztwa wstępnego sędzia śledczy uprzednio wykonać musi. Dlatego też na samym czelu projektowanych postanowień postawiono zasadę, że nie chodzi o zebranie materiału szczegółowego, lecz jedynie o zorientowanie prokuratora, czy należy wniesić akt oskarżenia, czy też sprawę umorzyć lub zawiesić” (mot. proj. rząd.).

Wybitny udział policji w toku dochodzeń prokuratorskich, wzbudzający zdaniem Sejmowej Komisji Prawniczej „pewne obawy ze względu na słabe wykształcenie naszej młodej policji” (Sprawozd. Kom. Praw.) wymaga szczególnej gorliwości Urzędu prokuratorskiego w kierunku usuwania tego wszystkiego, co mogłoby dać słuszne powody do narzekania. Wszystkie nadużycia, zwłaszcza, przy badaniu osób, muszą być natychmiast usuwane; w szczególności baczyć należy na przepis art. 250 cz. 2 (w now. red.) upk. Obowiązujące przepisy nakazują ściganie ewentualnych nadużyć w myśl art. 498 i nast. k. k. art. 649, 650 k. k. i t. p. Panowie Prokuratorzy muszą tedy z bezwzględną konsekwencją dążyć do tego, by dochodzenia prokuratorskie nie potwierdziły tu i ówdzie powtarzanych obaw, lecz by ugruntowały przekonanie, że udział policji w dochodzeniach prokuratorskich wyświadczycy może wymiarowi sprawiedliwości istotnie donieść usługi.

Przepis ust. 2 art. 250 upk. nakłada również na sędziów (śledczych, pokoju) obowiązek szczególnej czujności, by termin 24 godzinny był zachowany, tem bardziej, że wolność osobista pozostaje nie tylko pod ochroną wyżej wspomnianych przepisów karnych, lecz także pod gwarancją ustawy konstytucyjnej.

„Prowizoryczna decyzja o środkach zapobiegawczych nie wymaga równoczesnego wdrożenia śledztwa wstępnego, tem bardziej, że w wielu wypadkach wogóle śledztwa wstępnego nie będzie; przeciwnie często wniesienie oskarżenia nastąpi na zasadzie dochodzeń prokuratorskich, a nawet danych zawartych w samym doniesieniu o przestępstwie. Rzeczą sędziego, o którym mowa w art. 250 upk., jest zbadać jedynie, czy oskarżony na podstawie danych zebranych przez policję dostatecznie jest podejrzany o przestępstwo i czy, ewentualnie jaki środek zapobiegawczy należy zastosować; pozatem winien na sprawę przekazać natychmiast właściwemu sędziemu śledczemu, względnie prokuratorowi” (mot. proj. rząd.).

Pozbawienie wolności, wynikające z zastosowania środków zapobiegawczych jest w czasie dochodzeń prokuratorskich terminowo ograniczone (art. 287° upk.); po upływie tych terminów należy wniesić oskarżenie lub prowadzić dochodzenia przy zmianie środka zapobiegawczego, umożliwiającego odzyskanie wolności lub przekazać sprawę na drogę śledztwa wstępnego (art. 545), w toku którego stosowane być mogą środki zapobiegawcze w myśl zasad ogólnych.

Urzędy prokuratorskie muszą zwrócić baczną uwagę na postanowienia ust. 3 i 4 art. 287° upk. tem bardziej, że tylko formalne zeznania mogą być odczytywane (art. 627¹). Spisywanie formalnych protokołów nie musi być jednak regułą.

W toku dochodzeń prokuratorskich stosuje się art. 353 — 356 upk. Odnosnie do nieletnich (art. 356¹ — 356° upk.) można wniesić oskarżenie bez poprzedniego badania rozeznania, pozostawiając tem samem sprawę działania z rozeznaniem rozprawie głównej; można również sprawę umorzyć, jeśli dochodzenia prokuratorskie dadzą podstawę do ustalenia, że nieletni działał bez rozeznania. Jeśli dochodzenia prokuratorskie nie dadzą dostatecznych danych w kwestji rozeznania, należy sprawę skierować do śledztwa; to samo stosuje się w wypadku, gdy zachodzi potrzeba postąpienia w myśl cz. 2 art. 41 k. k., prokurator bowiem nie może rozstrzygnąć o zastosowaniu względem nieletniego środków, wspomnianych w art. 41 k. k.

Śledztwo wstępne.

„Myśli ograniczenia obligatoryjności śledztwa wstępnego sekunduja nie tylko względy praktyczne, lecz także wyniki nowszych teorii proceduralnych, zalecających, jeśli nie zupełne uchylenie śledztwa wstępnego, to przynajmniej ograniczenie tegoż do granic minimalnych; w ten sposób oszczędza się nie tylko podwójnego nakładu pracy, potrzebnej do ustalenia przebiegu śledztwa lub zaniechania, lecz usuwa się także niepożądaną sugestję, jaką wywiera na sędziach wyrokujących subiektywne zabarwienie sprawy, jakie mimo woli wnosi do niej najbardziej nawet ostrożny i sumienny sędzia śledczy.” (mot. proj. rząd.). Fragmentaryczne dochodzenia prokuratorskie nie cieszą się takim zaufaniem w swą dokładność, nie odsuwają więc bezpośredniego zetknięcia się sędziego wyrokującego z materiałem procesowym w tym stopniu, co śledztwo wstępne.

Za przykładem art. 277 włoskiej proc. kar. nowela lutowa przyjęła obligatoryjność śledztwa wstępnego jedynie przy zbrodniach, chyba że oskarżony ujęty na gorącym uczynku przyznał się do czynu zgodnie z okolicznościami sprawy; w tych ostatnich wypadkach dopuszczalna jest „*citatio directa*” nawet w wypadku zbrodni.

Z art. 545 upk. (w now. red.) wynika, że prokurator skierować może każdą sprawę na drogę śledztwa wstępnego, jeśli uznaje śledztwo wstępne za pożądane; nadto sąd może zarządzić śledztwo wstępne lub poszczególne czynności śledcze, co aktualne jest zwłaszcza w związku z art. 527 upk. (w now. red.).

Przedwstępne badanie oskarżenia.

Przedwstępne badanie oskarżenia w granicach art. 527 upk. w nowej redakcji obejmuje obecnie wszystkie sprawy, przychodzące pod rozpoznanie sądu okręgowego; pewne nieistotne odchylenia stwarza jedynie przepis art. 845⁶ upk.

Na uwagę zasługuje przede wszystkim badanie zasadności oskarżenia pod względem merytorycznym („brak dostatecznych poszlak winy”). Ustawa wychodzi z założenia, że nie należy dopuszczać oskarżenia opartego na zupełnie niedostatecznych poszlakach (por. art. 221 franc. Code d'instr. crim.). Celem zabezpieczenia obywatela przed takim oskarżeniem można wprowadzić instytucję, w której decydującą jest jedynie inicjatywa samego oskarżonego (sprzeciw przeciw aktowi oskarżenia — § 208 austr. pr. kar. i § 256 węg. pr. kar.) lub też... można w ręce samego sądu złożyć rozstrzygnięcie nawet z urzędu pytania, wstępnego, czy zachodzą dostateczne dane do postawienia obywatela przed władzą karzącą na publicznej rozprawie (por. art. 217 i nast. franc. code d'industr. crim. i §§ 199 i nast. w szczególności § 201 niem. p. k.), — zob. mot. proj. rząd. Ustawa, mająca na względzie usunięcie rozprawy głównej w wypadkach, kiedy widoczne jest, że rozprawa byłaby jedynie zmarnowaniem czasu, godzi zasadę uproszczenia postępowania z zasadą gwarancji praw obywatelskich.

Jasnym jest, że w prawidłowym biegu rzeczy uchylenie oskarżenia z powodu niedostateczności poszlak będzie rzadkim wyjątkiem. Ustawa mówi o „poszlakach” nie o dowodach, nadto przed umorzeniem postępowania sąd, kierując się zrozumiem ostrożnością, zarządzi bądź śledztwo wstępne, bądź jego uzupełnienie, bądź przeprowadzenie poszczególnych czynności śledczych (art. 545), tak, że skarga prokuratora, względnie poszkodowanego (art. 527 cz. 3 i 528² upk.) będzie ostatecznością.

Zresztą należy mieć na względzie art. 893 upk.

Postępowanie uproszczone.

Postępowanie uproszczone jest konsekwencją usunięcia ławników i niemożności dalszego obciążenia sądów pokoju; w niepośledniej mierze

za wprowadzeniem postępowania uproszczonego przemawiały również względy na prawa oskarżenia, postępowanie bowiem przed sądem pokoju nie daje prokuratorowi możności ingerencji przy rozprawie głównej.

Z zasady wszystkie występki, nie wyłączając oczywiście i takich, za które ustawa przewiduje karę pozbawienia wolności do lat sześciu, osądzić można w postępowaniu uproszczonym, spodziewać się więc należy, że przeważny procent spraw o występki załatwiać będzie sędzia jednostkowy w postępowaniu uproszczonym. Należyte współdziałania czynników prokuratorskich i sędziowskich pozwala rokować nadzieję, że postępowanie uproszczone stanie się najważniejszym czynnikiem w kierunku przyspieszenia biegu sprawiedliwości.

Ingerencja kompletu sądowego jest wyjątkiem (art. 845⁶). Do kompletu odwoła się sędzia jednostkowy między innymi także wówczas, gdy powstaną wątpliwości, czy postępowanie uproszczone w danej sprawie jest wskazane z uwagi na ograniczenia, dotyczące wymiaru kary (845¹, 845⁸).

Pod względem ułatwień co do formy wyrokowania, w szczególności pominięcia motywowania wyroków obowiązują w postępowaniu uproszczonym te same zasady, jak w postępowaniu przed sędzią pokoju.

Skargi incydentalne, zapadłe równocześnie z wyrokiem (np. co do przewencyjnego zaareztowania) rozstrzyga już sąd apelacyjny, który rozpatruje również apelacje od wyroków, wydanych w postępowaniu uproszczonym.

Postanowienia projektu co do możności wycofywania sprawy z postępowania uproszczonego Sejm znacznie zacieśnił (art. 845 cz. 2 i 3); wobec tego należy ze szczególną starannością baczyć na to, by postępowanie uproszczone nie stało się zabezpieczeniem oskarżonych przed surowszą karą, aniżeli 2-letniego pozbawienia wolności, jeśli na taką surowszą karę zasłużyli.

Postępowanie uproszczone stosowane być może także do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy z 25 lutego r. b. wniesiono już akt oskarżenia, jeśli prokurator uczyni w tej mierze wniosek dodatkowy (art. 75).

Inne zmiany.

A) Według art. 130 upk. (w now. red.) sędzia może zaniechać motywowanie wyroku, jeśli w ciągu 3 dni nie zażądano sporządzenia motywów. Motywowanie wyroku jest w każdym razie konieczne, jeśli akta przesłać należy sądowi okręgowemu z powodu wniesienia apelacji. Ponieważ data sporządzenia motywowanego wyroku ma doniosłe znaczenie przy obliczaniu terminu do apelacji obowiązkiem sędziego jest własnoręcznie na wyroku umieścić wyraźną datę sporządzenia wyroku motywowanego; byłoby pożądanym wyrażanie daty nie tylko cyframi lecz także literami.

Nowa stylizacja art. 130 upk. ma na celu takie ujęcie wyroku niemotywowanego, by z niego była widoczna nie tylko kwalifikacja czynu, lecz także sam czyn oskarżonego; w szczególności wzmianka o uniewinnieniu lub uwolnieniu skazanego ma właśnie na celu wskazanie, czy oskarżenie w całości się utrzymało, czy też w całości lub w pewnych granicach upadło. Motywy mają dać już zupełnie szczegółowy obraz tak strony faktycznej, jak i prawnej.

B) Termin apelacyjny wynosi w każdym razie dni 14, licząc od dnia ogłoszenia wyroku. Jeśli zażądano wyroku motywowanego, apelację można wnieść nadto w ciągu dni 7 licząc od dnia zredagowania wyroku inotywowanego, choćby od dnia ogłoszenia wyroku minęło już dni 14 (art. 147 w now. red.).

C) Wyroki sądu okręgowego, wyrokującego w drugiej instancji muszą być zawsze motywowane. Termin do kasacji wynosi dni 14 licząc od dnia

ogłoszenia wyroku; nadto można wnieść kasację w ciągu dni 7 po zredagowaniu wyroku, choćby (wskutek przyczyn wyjątkowych) od dnia ogłoszenia wyroku minęło dni 14.

D) Postępowanie, będące w związku z wykonaniem prawa łaski, regulują przepisy art. 961, 974¹, 974² upk. Z mocy art. 118 upk. sędzia pokoju opinię w przedmiocie ułaskawienia wyda bez udziału ławników i bez wzywania stron interesowanych. Wstrzymanie (przerwę) kary sąd zarządzić może jedynie w wypadkach godnych „szczególnego uwzględnienia”.

E) Kaucja kasacyjna wynosi obecnie w wypadkach art. 177 upk. kwotę 200 mk. (10 rb. \times 2 \times 10), zaś w wypadkach art. 910 upk. 500 mk. (25 rb. \times 2 \times 10).

F) Grzywny i należytości przewidziane w ustawie postępowania karnego podwyższono 20 krotnie. Maximum grzywny, przewidzianej w art. 69, 114 i 323 upk. wynosi więc 1000 mk. (25 rb. \times 2 \times 20), w art. 438 upk.—2000 mk. (50 rb. \times 2 \times 20), w art. 643—4000 mk. (100 rb. \times 2 \times 20), w art. 618—1000 mk. (50 mk. \times 20). Należytości wynoszą: w art. 199 upk.—10 mk. (25 kop. \times 2 \times 20), w art. 985 upk.—24 mk. (60 kop. \times 2 \times 20).

Zaznaczam wreszcie, że niebawem pojawi się nowe wydanie upk. zawierające już wprowadzone przez nowelę zmiany.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

ZAWIADOMIENIA:

Sąd apelacyjny we Lwowie wciągnął na wniosek galic. Namiestnictwa do listy znawców ułożonej w myśl § 24 ustawy z 18 lutego 1878 r. Dz. u. p. № 30, tudzież w myśl § 14 rozporządzenia ministerjalnego z 23 kwietnia 1903 r. Dz. u. p. № 90 dla oszacowania przedmiotów i gruntów, mogących ulec wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych i dróg wodnych, jakoteż do oznaczania wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych, następujące osoby:

A. z zawodu gospodarstwa wiejskiego dla powiatu Borszczów: Kazimierza Karwackiego, rolnika w Cyganach,

B. z zawodu leśnictwa dla powiatu Borszczów: Karola Welniowskiego, nadleśniczego w Piszczatyńcach,

C. z zawodu budownictwa i inżynierji dla powiatu Borszczów: Władysława Niemczewskiego, kierownika odbudowy osiedli w Borszczowie,

dla powiatu Brzeżany: Jana Wowkonowicza, kierownika ekspozytury budowlanej w Brzeżanach.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

№ 25 z dn. 15 marca 1921 r.: Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 10 marca 1921 r. w przedmiocie rejestru spółdzielni (poz. 138).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 11 marca 1921 r. o opłatach w postępowaniu rejestrowym (poz. 139).

№ 26 z dn. 22 marca 1921 r.: Ustawa z dnia 1 marca 1921 r. o podwyższeniu opłat sądowych w b. dzielnicy pruskiej (poz. 143).

Ustawa z d. 4 marca 1921 r. zmieniająca art. 1 ustawy z d. 19 grudnia 1919 r. w przedmiocie darowania odszkodowań i nawiązek za przestępstwa leśne (poz. 145).

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Lublinie.

Wpisany na listę aplikantów adwokackich:

Wacław Kozielski z siedzibą w Piotrkowie.

Przesiedlił się:

Bronisław Hassenbein z Radomia do Warszawy.

Wykreślony z listy adwokatów:

Stanisław Kuczyński, adwokat w Lublinie, z powodu objęcia stanowiska notariusza w Równem.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Joachim Frenkel z siedzibą w Strzyżowie.

Zwolniony z obowiązków substytuta:

Dr. Tobiasz Szancer, adwokat w Bochni, z powodu objęcia agend kancelaryjnych przez adwokata Dr. Leona Rosenstocka w Bochni.

Zrezygnowali z adwokatury:

Dr. Bolesław Mikiewicz, adwokat w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Karola Lewandowskiego, adwokata w Krakowie.

Dr. Feliks Rosner, adwokat w Wadowicach, substytutem ustanowiono Dr. Zdzisława Banachowskiego, adwokata w Wadowicach.

Dr. Gustaw Kaden, adwokat w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Edmunda Fischera, adwokata w Krakowie.

Dr. Jan Jaroszewski, adwokat w Rozwadowie, substytutem ustanowiono Dr. Kazimierza Sołtyśka, adwokata w Krakowie.

Przesiedlili się:

Dr. Józef Pflaster, z Krakowa do Radomyśla Wielkiego.

„ Józef Borowiec z Łańcuta do Lwowa,

„ Kazimierz Nowotny z Nowego Targu do Czarnego Dunajca.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Salomon Samuelli z Czarnego Dunajca do Strzyżowa,

„ Stanisław Szymczyk z dniem 30 kwietnia 1921 r. z Bochni do Kolbuszowej, substytutem jego ustanowiono Dr. Tobjasza Szancera, adwokata w Bochni.

Zawieszony w wykonywaniu adwokatury:

Dr. Adolf Neuberger, adwokat w Nowym Sączu, na przeciąg jednego roku, poczynając od dnia 21 lutego 1921 r., na czas suspensji generalnym jego substytutem ustanowiono Dr. Stanisława Flisa adwokata w Nowym Sączu.

Zmarli:

- Dr. Adolf Fingelheim, adwokat w Tarnowie, substytutem ustanowiono Dr. Józefa Offnera, adwokata w Tarnowie,
Dr. Wilhelm Rebem, adwokat w Tarnobrzegu, substytutem ustanowiono Dr. Józefa Isenberga, adwokata w Rozwadowie,
Dr. Władysław Wędrychowski, adwokat w Wojniczcu w dniu 2/II 1921 r., substytutem ustanowiono Dr. Tadeusza Lubienieckiego, adwokata w Tarnowie,
Dr. Michał Koy, adwokat i Prezydent Izby adwokackiej w Krakowie—w dniu 21/II 1921 r. substytutem ustanowiono Dr. Klemensa Bąkowskiego, adwokata w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.**Wpisani na listę adwokatów:**

- Dr. Wolf Weitz z siedzibą we Lwowie,
„ Chaim-Wolf Sucher z siedzibą we Lwowie,
„ Hirsch Gerstman z siedzibą we Lwowie,
„ Maurycy vel Mojżesz Rattner z siedzibą w Podhajcach.

Przesiedlił się:

Dr. Ludwik Mehrer ze Lwowa do Jarosławia.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Jan Drohomirecki ze Złoczowa do Sanoka.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Józef Löwenherz we Lwowie.

Zmarł:

Dr. Joachim Łysiak w Kołomyi.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.**Wpisani na listę adwokatów:**

- Dr. Marek Druks z siedzibą w Mikołajowie,
„ Eljasz Winnicki z siedzibą w Drohobyczu.